

sikre Forlydender, om, at den internationale Kommission var i Færd med at afslutte sit Arbejde. Nu maatte der handles, nu maatte Spydet slynges i Ryggen paa Ministeriet. Man kunde ikke, man turde ikke, man vovede ikke her i Salen at møde det med Spydet vendt forfra imod dets Bryst.

Saa skete der det den Lørdag før Palmesøndag, at der blev konfereret paa det allerhøjeste Sted her i Landet med ansvarlige ledende Politikere af Oppositionen, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og der gik Rygter om, at nu vilde disse overtage Magten og Ansvar. Men saadan forløb det ikke, og Mandag efter Palmesøndag fremkom der en offentlig Udtalelse fra det ærede Medlem fra Æbeltoft, hvori han erklærede, at han ikke havde modtaget nogen Opfordring til at danne nyt Ministerium — det vil formentlig sige det samme som en Meddelelse til Offentligheden om, at han ikke ønskede at danne et nyt Ministerium. Men derimod fik vi Meddelelse om, at Ministeriet Zahle Mandag Formiddag var afskediget, og Tirsdag Eftermiddag dannedes et nyt Ministerium, et Ministerium af Mænd, som vi politisk intet som helst kendte til, som stod ganske udenfor hele det danske parlamentariske Liv, politisk fuldkommen ukendte Personer. Man har ført Diskussioner om, hvorvidt det, der her forelaa, med Rette kunde kaldes et Kup, et Statskup. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed indlade mig paa statsretlige Definitioner og Diskussioner (Afbrudelse af *Laurits Jensen*).... Ja, jeg skal gerne være villig til det, hvis den ærede Repræsentant for Erhvervspartiet, der nu satte et smilende Ansigt op, har Lyst til at rejse en saadan Debat.

Med dette Ministerium førte vi Skærtorsdag og Langfredag nogle vidunderlige Forhandlinger, og ved denne Lejlighed udtalte et af dets Medlemmer ligefrem, at de takkede os, de havde ligesom faaet Indledningen til en Manuktion i Parlamentarisme og i dansk Politik. De kendte i Forvejen intet som helst dertil, de var uvidende som 5 Aars Børn, blanke og bare for ethvert Kendskab til Valglovsforslaget, dets Forhistorie, dets Enkeltheder. Det var en saadan Samling Mænd, at vi maatte

sige til os selv efter at have siddet og diskuteret med dem fra Morgen til Aften disse to høje Helligdage: Ja, men tænk dog — eet Spøg, et andet Alvor —, tænk, om vi havde haft et saadant Ministerium i Dagene mellem den 1. og 5. Augst 1914, hvordan havde det saa staaet til med Danmark. Chefen for dette Ministerium hævdede, at det, her forelaa, ikke kunde kaldes et Statskup, thi i England var det ikke saa sjældent, at Kongen, naar der f. Eks. var indtruffet en Række Udfyldningsvalg, hvor det havde vist sig, at Oppositionen var i stærk Fremgang, naar det var blevet tvivlsomt, hvor Folkestemningen, hvor Folkefertallet laa, saa gav Magten til Oppositionens Førere og lod dem prøve paa at skaffe sig et Tillidsvotum i Parlamentet, og hvis de ikke kunde dette, gav dem Ret til at opløse Parlamentet og udskrive nye Valg. Men det er jo ikke noget saadant, her har foreligget. Her var det ikke Kongen, som anmodede det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg), det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) eller de ærede Førere for det konservative Folkeparti om alene eller sammen med deres medoppositionelle at danne Ministerium og saa prøve paa at skaffe sig Tillidsvotum, og hvis de ikke kunde det, da opløse for at skaffe sig Tillidsvotum blandt Vælgerne. Saadan laa Sagen slet ikke. Ministeriet Liebe vilde ikke give Møde før dette Ting. Da vi spurgte derom, erklærede Ministeriet Liebe udtrykkelig, at det ikke vilde vige for en Folketingsafstemning. Højtideligt og officielt udtalte Ministeriet Liebe, at det vilde sætte sig ud over en Folketingsafstemning. Ministeriet Liebe ønskede overhovedet ikke Tingene indkaldt til at drøfte hele den pludselig opstaaede mærkværdige Situation. Statsminister Liebe anmodede endog dette Tings højtærede Formand om ikke at indkalde Tinget eller gaa ind paa Krav derom, førend han gav sit Samtykke dertil. — Altsaa, en ganske anden Situation end den, man har anført som Eksempel fra England. Man har talt om, at Ministeriet Liebe jo kun hurtigt vilde have Valg, at det var det, som ogsaa Højre og Venstre